

README.JAN

Speak Hungarian

Havonta összegyűlő naplójegyzetekre támaszkodik induló sorozatunk, amelynek darabjait ezentúl minden hónap utolsó lapszámában, README felcím alatt találhatják meg Olvasóink. A naplóró, Váncsa István kollégánk és barátunk személyében olyan szenvedélyes számítógéphasználót célszerű maguk elé képzelniük, akinek gyakorlati ismeretei és tájékozottsága is meghaladják a mai felhasználói átlagszintet.

Franciaországban a számítógép franciául beszél, Japánban — most már — japánul, a FÁK-ban fákul. Németországban — magától értetődik, hogy a billentyűzet német kiosztású, és valamennyi német karaktert tartalmazza, Magyarországon viszont még most is el lehet adni angol billentyűzeteket, sőt csaknem kizárólag ilyeneket adnak el, más ugyanis nemigen van. Egyébként tizenöt évvel ezelőtt itt még az írógépek többségéről is hiányzott az Í meg az Ú, nem is szólva az Ő-ről és az Ű-ről, továbbá a Képűjság is svéd karakterkészlettel indult valamikor, s az illetékes, e dolog okai felől kérdezettvén, a magyar ábécére hártotta a felelősséget, s egyidejűleg (burkolt módon bár) perfekt hülyének nyilvánította a riportert, aki egy egzotikus nyelv valószínűtlen karaktereit kéri számon a modern technika olyan csodájától, aminő például a Képűjság.

Ilyen előzmények után és a hazai piac (korábbi) méretei mellett a szoftvermagyarítás mint olyan nem is igen kerülhetett szóba. (Pláne, ha figyelembe vesszük a szakma egy részének bájtalan tulajdonságait is, úgymint kisebbségi komplexusok, szellemi igénytelenség, félnalfabetizmus és a laikusok mély megvetése.) Mindezek eredményeképp kialakult egy olyan helyzet, hogy valamely nagy szoftver magyar változatával találkozáskor, az ember tanácstalanul totyog körülötte, nem érti, mi a fene ez az egész, mire jó, hogy kerül ide, és egyáltalán, kell-e ez nekünk.

Csakugyan ez kell nekünk?

Kollégáim megvizsgálták a Windows 3.0-hoz készült magyar kiegészítést, de egy idő után kihajították, idegesítette őket. Engem különösebben nem zavart, sőt még most is használom néha egy olyan gépet, amelyen ez a változat fut, nem mondom, hogy tökéletes, de a maga módján még mindig jobb, mint az a termék, amelyhez írták: a billentyűzetmeghajtója, a képernyő- és nyomtatófóntjai nélkülözhetetlenek, a helpje meg olyan, amilyen, úgyse nézek bele soha.

Most már a 3.1-eshez is kapható ugyanez a kiegészítés, korrekt, rendes munka, kár volt belefogni. Itt van ugyanis

a Windows 3.1 kelet-európai változata, s aligha kétséges, melyikük lesz a nyerő.

Először is: a Microsoft magyar Windowsát csak egyszer kell a gépre telepíteni, nem pedig két nekifutásban — először az alapszoftvert, utána meg a kiegészítést. Másodszor: a művelet eleve magyarul folyik. (A „tegye be a következő lemezt” felszólítás például így szól microsoftul: „Helyezze be azt a lemezt, amelynek neve Microsoft Windows 3.1, 4-es lemez, a meghajtóba, aminek jele B:.” Érzésem szerint a program magyarítói dicséretes buzgalommal nézik a miniszterelnök tévéinterjúit.) Harmadszor: a Windows a továbbiakban a rendszerprogramok betöltési folyamatát, a bootolást is lefordítja, tehát nem azt látjuk, hogy „EMM386 successfully installed”, hanem hogy „Az EMM386 telepítése sikeresen befejeződött”. (S ettől a közleménytől a monitor előtt ülő gépirókisasszony vélhetőleg szignifikánsan okosabb lesz.)

Amí Pro 3.0

Mindent egybevetve a magyar Windowst egy majom is üzembe tudná helyezni, s ugyanez vonatkozik az Amí Pro 3.0 magyar változatára, tudniillik most már ilyen is van. Amelyiket én láttam, az ugyan béta-verzió volt, de mire ez a cikk megjelenik, a termék nagy valószínűséggel kinn lesz a piacon. Ott tartunk tehát, hogy egy csúcscsintű szoftver, megjelenése után alig fél esztendővel, díszmagyarban járja nálunk a palotást, s ez még akkor is nagy dolog, ha elfelejtettük, mi volt itt pár évvel ezelőtt.

Egyébként az Amí Pro 3.0 valóban nagy program, a szakajtó meglehetősen egységes véleménye szerint e pillanatban a Windows alatti szövegszerkesztők császára — más kérdés, hogy nevezhető-e ezek még szövegszerkesztőnek egyáltalán.

De vegyük sorjában.

Ha a tipográfiai lehetőségeket nézzük, az Amí csaknem mindent tud, ami emberi ésszel elgondolható, viszont ezt ráadásul könnyedén csinálja. Legkedvesebb vonásainak egyike az úgynevezett gyors formázás (fast format), ez lényegében valamely tetszés szerinti szövegrész tipográfiai jellemzőinek alkalmazása egy másik szövegrészre. Ha például olyan prózát írok, amelybe versidézetek vannak applikálva, akkor csak az első idézetet kell ki-stafiroznom (behúzás mértéke elől, betűtípus, fokozat, változat, sortávolság), a következőnél erre már nem lesz szükség. Annyit kell csak tennem, hogy az egér egy mozdulatával kijelölöm a már tipografizált idézetet, rákattintok a fast format ikonra, majd kijelölöm a formázandó új szövegrészt, s ezzel a dolog rendben is van. Csinálni sokkal egyszerűbb, mint el-

mondani. (Hasonló van a WinWordben is, de az nehezebb.)

Korábban stíluslapok szolgálták az ilyenfajta feladatok viszonylagos leegyszerűsítésére, ezek nem mentek ki a divatból teljesen, sőt: az Amí ötvenöt, előre definiált stíluslapot kínál, az üzleti levéltől kezdve a faxon és a vállalati híradón át bármihez, s ezek ráadásul igényesen tervezettek, sőt kifinomultak. Felhasználás előtt természetesen megnézhetjük őket, egyébként az Amí WYSIWYG-lehetőségei pontosabbak, mint a hasonló programokéi, a dokumentumot láthatjuk eredeti méretének tíz százalékára kicsinyítve vagy négyszáz százalékára nagyítva, megnézhetjük az oldalpárokat is, emellett bármit művelhetünk, amit egy átlagos DTP programban az ember művelni szokott.

Feltételezhetnénk az elmondottak alapján, hogy az Amí képernyője egy zsúfolt szerszámoskamra benyomását kelti, de nem; mindent kisöpörhetek, ha akarom, s olyan üres lesz az egész, mint a DOS-os WordPerfecté, továbbá megtehetem, hogy azokat és csakis azokat az eszközöket hagyom el, amelyekre szükségem van, s oda rakom őket, ahova jólesik.

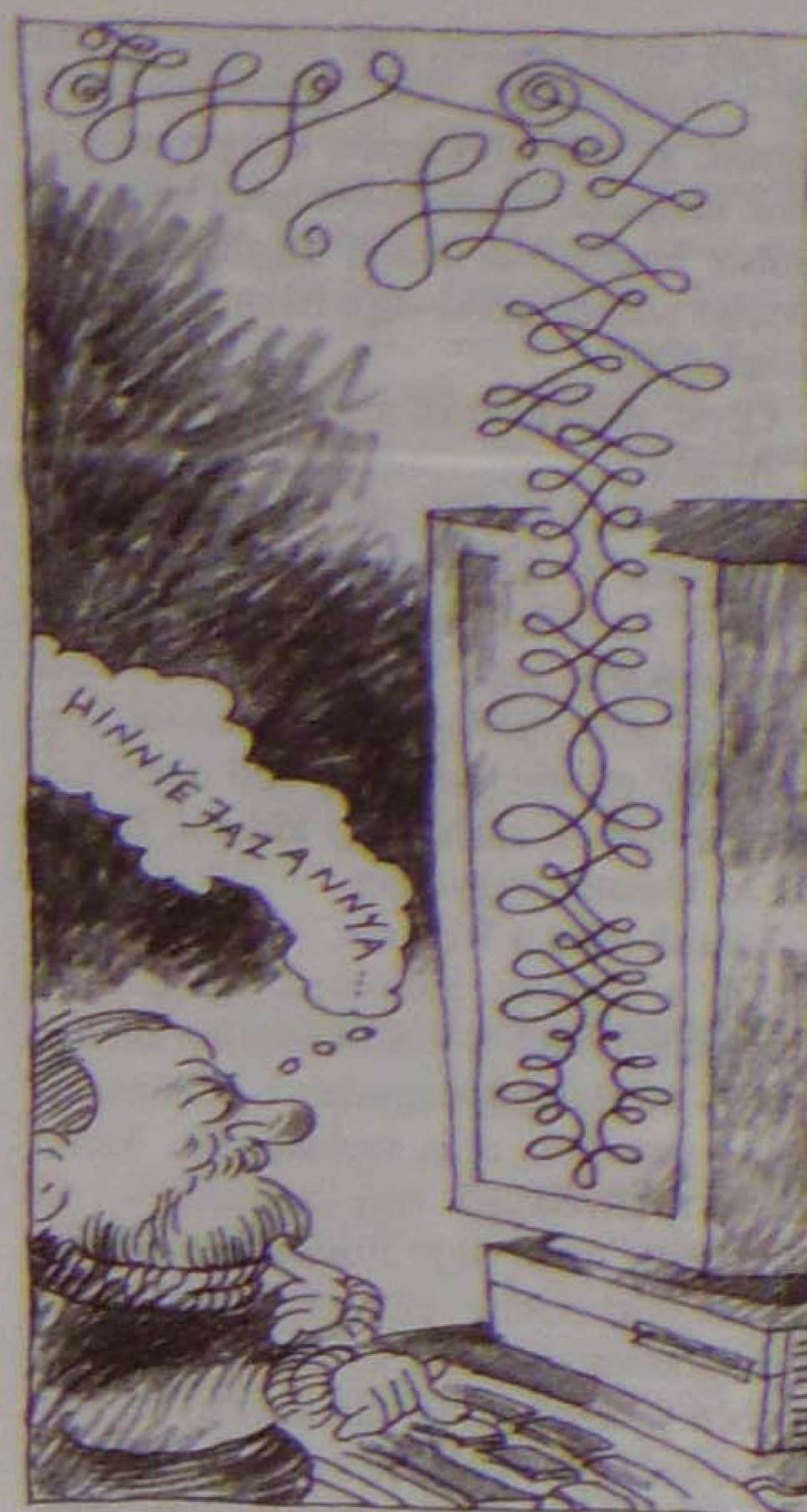
Mindezekon kívül az Amí adatbázis- és táblázatkezelő, grafikonszerkesztő, rajzoló és képszerkesztő program is, meg minden egyéb. (Hogy mást ne mondjak, programozási környezet is, lévén a makrónyelve használhatóbb annál a BASIC-nél, amit tíz évvel ezelőtt programnyelvként tiszteltünk volt.) Nincs benne — ez idő szerint legalábbis — autótalasz, bridzstanfolyam és repülésszimulátor, a későbbi verziókban nyilván lesznek ilyesmi is, a piac ugyanis piac, tehát a három óriás, a Lotus, a Microsoft és a WordPerfect versengve hízalja a termékeit, mint parasztasszony a libát; az Amí (most még) szerény tizenöt megabájton elfér, de lesz ez még harmán is, meg hatvan is, sőt meg fogjuk érni azt az időt, amikor fél gigabájtonál kisebb operatív tár mellett az átlagos szövegszerkesztő el se indul.

Külön öröm, hogy ezeket a monstruózus dögöket alig lehet kitakarítani a gépből; olyanok, mint a víziló, amely székletürítés közben tudvalevőleg propellerként forgatja a farkát, s anyagcseréjének a négy égtáj felé egyenletesen szétszórt végtermékével jelöli ki lakóterületének a határait. Az Amí is mindenhová beszemeztelt, ahova csak tudott, nagy részét már kipucoltam, de még mindig lelek föl különféle maradványokat.

Talán jobb lett volna újraformálni az egész merevlemezt.

Works for Windows

Tartozom még annak a magyarizátával, hogy miért akarok egy ily csodálatos terméktől mindenáron megszabadulni.

Ennek az oka kettős.

Egyrészt: mint mondtam, béta-változat volt nálam, de nem olyan, mint a Windows 3.1-é, amely az üzembe helyezése óta egyszer akadt ki mindössze; az Amí átlagosan hárompercenként szokott volt fejre állni, és azért ez nem tolerálható. Másrészt: alapvetően, hogy *sohase használjon az ember olyan programot, amely sokkal többet nyújt, mint amire csakugyan szüksége van*, ugyanis a ki nem aknázott képességekért is fizetnünk kell így vagy úgy. Számomra az optimális szintet a Microsoft Word 5.0 nyújtja, a WordPerfect 5.1 már túl sok, lévén az is jól fejlett kiadványszerkesztő (bizonyosság erre a Számítástechnika című hetilap, melyet a nyájas olvasó épp a kezében tartani méltóztatik), s a többlettudása a Wordhöz képest körülményesebb használatban jelenik meg, az Amí esetében pedig a súlyos megabájtokban. Mármost én nem lopom se az időmet, se a lemezfelületet; hogy a Számítástechnika kedvéért áttértem a WordPerfectre, az még kibírható, de momentán semmifajta okot nem tudok elképzelni arra, hogy ezt is lecseréljem.

Annak viszont *néha* van értelme, ha az ember használ valami egyszerűbb windowsos szövegszerkesztőt is. (Hogy mi értelme van, arról majd máskor.) Tulajdonképpen a Write is megfelelne, de van egy hátránya, nem importál közvetlenül WordPerfect 5.1-es állományokat. Viszont a Works for Windows ezt is megteszi (igaz, hogy az eredményen hosszan csodálkozhatunk).

Nézzük tehát, hogyan is illő vélekednünk az efféle integrált csomagokról manapság.

Hagyományainknak megfelelően a jobb emberek az ilyesféle dolgokat lenézik, s még azt se lehet mondani, hogy ok nélkül. A Microsoft Works 2.0-t a szakajtó szerette annak idején, kategóriájában mindig és mindenütt ezt hozták ki legjobbnak, ehhez képest voltak apróbb hátrányai. Adatbázis-állományokat például a tárban kezelte, s ha nem sikerült az egészet beszuszakolnia, akkor azt a részt, amely mégis befért, átnevezte. Amí pedig a szövegszerkesztőjét illeti, nem volt beállítható automatikus mentés, emiatt egyszer mintegy tizenkétezer karakternyi szövegem szállt el. Néhány perc múlva a Works is repült utána, helyét sóval hintetem be, s megfogadtam, hogy ilyesmit többé gépre föl nem rakok.

Egy olyan ösvér, ami szövegszerkesztő, számológéptábla és adatbázis-kezelő együtt, az szükségképpen kompromisszumok halmaza, végső soron tehát bővli. Az ember használjon önálló alkalmazásokat. Önálló szövegszerkesztőt használjon mindenekelőtt.

Olyat, mint például az Amí Pro.

Amely szövegszerkesztő, számológéptábla és adatbázis-kezelő együtt, továbbá rajzolóprogram, meg ami tetszik.

Jobb, ha belenyugszunk tehát, hogy a programkategorikák határai elmosódtak, ma már nem mindig lehet pontosan megmondani, mi micsoda, meg kell nézni magát a terméket, aztán vagy kiderül, hol lakik az Úristen, vagy nem.

Lássuk tehát a Worksöt.

Aki a DOS-os változatot valamelyest már ismeri, azt is használhatja, anélkül hogy a kézikönyvet egyszer is fellapozná, de ez, mondjuk, el is várható tőle. Mérvadóbb a következő: megmutattam — fél perc alatt, csak úgy érdekességképp — egy WordPerfectre idomított titkártnak a programot, másnap a hölgy a távollétemben öntevékenyen elindította, és *dolgozott vele*. Aki próbált már egyfeladatos vászoncelédet újabb alkalmazásra átképezni, tudja, hogy ez mit jelent. A Works for Windows *vonzó* és fölöttébb intuitív, de a képességei se lebecsülendők. Helyigénye hét és fél megabájt, más szóval fél Amí Pro.

Fontosabb jellemzői: van hálózatos változata; nyolc aktív ablakot kezel egyidejűleg; felismeri és használja az aritmetikai társprocesszort; kiváló tanítóprogram tartozik hozzá. *Szövegszerkesztője* — ellentétben a DOS-os változattal és csaknem valamennyi hasonló integrált szoftvercsomaggal (Framework XE, Lotus Works, PFS:WindowWorks meg a hasonló) — bármilyen méretű dokumentumot képes feldolgozni, ami a merevlemezre ráfér, egyébként pedig mindent tud, a következő megszorításokkal: nem kezel több hasábot; nem nyomtat kijelölt blokkot; csak előre tud keresni, visszafelé nem; nem importál WordStar- és .DCA formátumú állományokat; nincs automatikus elválasztása; nincs dokumentum-összefoglalója; csak fejezetvégi jegyzet van, lábjegyzet nincs; nem csinál név- és tárgymutatót, tartalomjegyzéket; végül pedig hiányzik a vázlatfunkció. Amit vi-

256, egyenként legfeljebb 256 kilobájt terjedelmű mezőt kezel, kisebb vállalkozások számára ez több mint elég. Megint csak azt nézzük, mit *nem* tud: adatállományokat összekapcsolni, indexelni és .DIF állományokat behozni. Van neki viszont drag-and-drop grafikus felülete, automata kimutatáskészítője, a számított mezőkhöz pedig a számológéptábla összes matematikai funkciója rendelkezésre áll (57 funkció és 14 operátor). A *számológéptábla* mérete 16384×256 (mint az Excelé), táblázatot nem tud összekapcsolni, .DIF állományokat nem importál és nem nyomtat árnyékolt cellákat. Szövegek, számok és formulák bevitele igen egyszerű, könnyedén gyárt grafikonokat is, bár nem igazán gyönyörűeket.

Még annyit, hogy a *kezelői felület* igen jól van kitalálva, minden modulnál ott a szerszámcsík, óráig lehet dolgozni anélkül, hogy egyszer is megnyitnánk a menüt. Van továbbá egy WorksWizard (legyen szabad Szorgos Varázslónak fordítanunk) nevű segédprogram, amely a mérsékelt oligofrének számára is végrehajthatóvá tesz olyan feladatokat, mint például a címnnyilvántartás, a körlevelek és a borítékcímkek megírása. Találunk még egy rajzolóprogramot is, néhány előre gyártott képpel, ha tehát készülő Szervezeti és Működési Szabályzatunk közepébe egy szép, színes helikoptert akarunk illeszteni, gond nélkül megtehetjük.

Összegezve: ha ez a program magyarul szólna, sok helyen nagy hasznát vehetnék; de magyar változatról nem tudok. Az Amí Pro 3.0 elé viszont vélhetőleg nem ültetnek akárkit, minthogy az mégiscsak abszolút profi alkalmazás; ezzel szemben az megvan magyarul.

De ne keressünk a világban logikát.

TrueType for DOS

A windowsos szövegszerkesztők legfőbb varázsa, hogy akár kilencetűs mátrixnyomtatón is viszonylag emberi küllemű dokumentumokat képesek létrehozni. Örömmel jelenthetem, hogy ehhez most már nem kell semmiféle Windows, és nem kell kihajítani a régi, bevált Wordöt vagy WordPerfectet (s így szükségképp a 286-osokat se, amelyeken futnak): itt van ugyanis a TrueType for DOS, és ez minden megold — legalábbis a fent említett két szövegszerkesztő használatánál, sőt még azoknál is, akik a Works 2.0-s (tehát DOS-os) változatát nyaggatják. Hangsúlyozom, bármiféle nyomtatóval működik, lézerrel, tintasugarassal és az én elnyűtt Star LC—10-esemmel is, teljesítménye pedig megkapó.

Hasonló termékekről már korábban is hallottunk (FaceLift for WordPerfect, Fonts-on-the-Fly, PrimeType és hasonló), sőt egyikük kapható nálunk is, PowerPak néven, s ez (ellentétben az előbb felsoroltakkal) nemcsak a WordPerfecthez, hanem a

Word 5.x-hez is használható. Tizennégy betűtípus adnak az árért, de további néhány száz rendelhető hozzá, Monotype-ektől is. A TrueType értelemszerűen nyitott, nálam pillanatnyilag hetven különböző típus van telepítve, a létező TrueType-betűtípusok száma pedig mintegy kétezer.

Ezt a típust egyébként Amynak hívják, és a nagy átlaghoz képest még aránylag kecsesnek mondhatjuk, ennél sokkal de sokkal ragdábbak is vannak, viszont el lehet őket adni, CD-ROM-on 999 típust vehetünk például 666 angol fontért, már ha van olyan ártatlan lélek, aki ekkora blöfföként ennyi sok jó pénzt kiad.

szont tud, az könnyen használható, sőt van neki egy — máshonnan már ismerős — funkciója is, a Copy Special, ezzel már definiált karakter- vagy bekezdésszerűket alkalmazhatunk kiválasztott szöveghelyekre.

Adatbázis-kezelője állományonként 32 ezer rekordot, rekordonként maximum

Vigyázzatok Allah

"
nosténytevéjére,

s itatására!

őó ŐÓ ũú

Itt azért álljunk meg egy pillanatra.

Összesen tíz latin betűfajta létezik, úgy mint 1. velencei, 2. francia, 3. barokk, 4. klasszicista, 5. talpas lineáris (egyptienne), 6. talpatlan lineáris (groteszk) és

7. a kötetlen vonalú antikvák, továbbá 8. a kézírás utánzó, 9. a törtvonalú (fraktúr) fajták, végül 10. a dísz- és reklámbetűk, iniciálék. Ha mind a tíz fajtából kiválasztjuk a tíz-tíz legszebb típust, akkor az

Gourmand Italic

AAAAAAAAAAAAAAAA

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

1234567890!@#%&*()_+=[]

{ } | \ ; ' < > ? , / ~

Because an artist has traditionally been defined as a creative person with sufficient hand-eye coordination to produce art, some critics would contend that computer-generated art is not art at all since the artist is not in intimate contact with his creation.

Tiempo Bold Italic

AAAAAAAAAAAAAAAA

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

1234567890!@#%&*()_+=[]

{ } | \ ; ' < > ? , / ~

Because an artist has traditionally been defined as a creative person with sufficient hand-eye coordination to produce art, some critics would contend that computer-generated art is not art at all since the artist is not in intimate contact with his creation.

Hippo

AAAAAAAAAAAAAAAA

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

1234567890!@#%&*()_+=[]

{ } | \ ; ' < > ? , / ~

Because an artist has traditionally been defined as a creative person with sufficient hand-eye coordination to produce art, some critics would contend that computer-generated art is not art at all since the artist is not in intimate contact with his creation.

Arabia

AAAAAAAAAAAAAAAA

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVWXYZ

abcdefghijklmnopqrstuvwxyz

1234567890!@#%&*()_+=[]

{ } | \ ; ' < > ? , / ~

Because an artist has traditionally been defined as a creative person with sufficient hand-eye coordination to produce art, some critics would contend that computer-generated art is not art at all since the artist is not in intimate contact with his creation.

mindösszesen százféle betű, mégis a kezünkben van mindaz, amit az emberiség e tárgykörben a kezdetektől a mai napig létrehozott.

Csakhogyné először is: nem tudunk mindegyik fajtából tízet összeszedni. Az első két kategóriát a Garamond képviseli, a Bembo, a Centaur, a Plantin és mondjuk, a Palatino. Barokk antikvából van a Baskerville, a Tótfalusi, a Caslon és persze a Times. Klasszicistából a Bodoni meg a Didot és esetleg még két-három újabb metszett típus (például a Walbaum). Ennyi betűvel bármelyik nagy könyvnyomda meg tudott volna élni, más kérdés, hogy a fényezés előtti korban egy nyomdának ennyi betűje sohase volt.

Kézírást utánozó betűből csakugyan annyi van, mint égen a csillag, pedig ebből a fajtából egy éppen elég; fraktúrból úgyszintén. Ehhez képest a számítástechnika előtti időkben a nyomdák mintegy kétezer betűt tartottak nyilván; most csak Adobe Type 1 formátumból húszezerről tudunk. Ennek egy része a klasszikus típusok árnyalatnyi módosításával (elrontásával) vagy pusztán átnevezésével jött létre, egy kicsiny töredéke valóban új lelemény, a többi pedig a betűművészet, az írásbeliség és egyáltalán az emberi kultúra sérelmére elkövetett fajtalanokodás. (Tekintsük például az Amy betűs mintaszöveget.)

Talán észlelte már a nyájas olvasó, hogy a manapság oly közkeletű *font* szót eddig csak Britannia pénzmenének megnevezésére használtam, holott manapság mindenki fontokról beszél, a Helvetica egyik font, a Times másik font, a Univers harmadik font.

Egy nyavalyát.

A Univers betűtípus, angolul *typeface*.

Létezik különféle változatokban, lehet egyrészt keskeny, normál, széles, másrészt világos, normál, félkövér, kövér, harmadrészt álló (antikva) vagy dőlt (italic, illetve, ahogy a nyomdákban még mondani szokás, kurzív), negyedrész pedig van neki valamilyen fokozata, vagyis mérete. Ha egy kézirat margójára odaírom, hogy *12 pont Univ. kesk. félk. kurz.*, akkor definiáltam egy *fontot*. A font tehát nem a Univers, hanem annak valamely konkrét fokozata és változata, és egyébként ebben az értelemben is csak az angolszász régióban belül használták ezt a szót, a világ többi része elég jól megvolt nélküle, Gutenbergtől egész mostanáig.

Hogy maguk a programok is fontokról beszélnek, az más kérdés, ez az angol nyelvfejlődés bellügye. A Webster-szótárban van például egy ilyen is a *transistor* címszó alatt, hogy *a radio set using transistors instead of tubes*, mindamellett ez nem kötelez minket arra, hogy mi is tranzisztornak nevezzük a zsebrádiót. A font szót azért használják helytelen értelemben az alkalmazások (sőt némely szakkönyvek is), mert olyan emberek írták őket, akik korábban nem tudták megkülönböztetni a betűt a kanarítól, viszont az a szakíró, aki legalább kívülről látott már nyomdát, az következetesen *typeface*-ekről beszél, a *font* szót pedig csakis abban az értelemben használja, hogy *an assortment of type of one size and style*. Egyébként a szó végső fokán a latin *fundere* igéből származik, ami azt jelenti, hogy önt (olvasztott fém), tehát arra az időre utal, amikor a betűkészleteket a betűöntődékhöz állították elő.

Egyelőre ennyit a nyelvészetről.

Visszatérve a TrueType for DOS-ra: éppúgy működik, mint a hasonló egyéb

programok, tehát egyfajta héjként fut a szövegszerkesztő körül, betölti, elindítja, a továbbiakban pedig ugyanúgy dolgozhatunk, mint korábban, azzal a különbséggel, hogy elvileg korlátlan számú betűtípusból választhatunk.

Nyomatáskor a TrueType for DOS értelmezi a szövegszerkesztő utasításait, melyeket az a nyomtatónak küld, s röptében átalakítja őket TrueType betűkké. Ha LaserJetünk van, akkor viszont letölthető fontokat (ebben az értelemben csakugyan fontokat) generál, egyszóval úgy működik, ahogy a Windows szokott, a mátrixnyomtató is pont ugyanazt műveli, mintha valamilyen Windows-program hajtana meg, szép szorgalmasan rajzolgatja soronként a betűket, de nem ám csak az ASCII karaktereket, hanem a WordPerfect másfél ezres jelkészletét úgyszólván kivétel nélkül prezentálni képes, a meghatározott betűtípuson belül. Kivételt képeznek a héber, a cirill és a japán karakterek, és sajnos a dupla ékezetes magyar betűk se mindig alkalmasak arra, hogy a tipográfia iránt érdeklődő magánszemélyeknél széptani orgazmusokat idézzenek elő. (Lásd ezzel kapcsolatban a Koránidézett betűjét.)

Csak a teljesség kedvéért teszem hozzá, hogy a TrueType for DOS az alávágást (kerninget) nem ismeri, amellet a kódkiosztása nem azonos a kelet-európai Windows-sal, a betűtípusai tehát ott nem használhatók. Ha mégis az a perverz ötletünk támadna, hogy itt is akarunk száz típust, meg ott is, akkor kétszázat kéne telepítenünk, de feltételezem, hogy józan életű ember agyában ilyen gondolat meg se fordul. Végezetül: *ne indítsuk Windows alól, mert nyomtatás közben megjárhatjuk!*

Üzembe helyezése (mármint a TrueType for DOS-é) problémamentes, dokumentáció nem kell hozzá (mellesleg én nem is kaptam ilyet), és Help sem (nincs is Helpje). Használata abszolút magától értetődő, egyik funkciójával például csinálhatunk magunknak betűminta-könyvet (főként helyesíróként, ha csakugyan ezt tesszük), ennek négy lapját szintén mellékelem — szinte hihetetlen, hogy egy öreg, kilencéves nyomtató állította elő, nem éppen új szalaggal; az ember ránéz, és azt kezdi hinni, hogy valami módon mégiscsak jobbul a világ. Noha egyáltalán nem jobbul, sőt.

A hónap szerzeménye: Fish! 3.0

Rendkívül praktikus program, azt eredményezi, hogy szép, színes halak úszkálnak a munkaasztalon. A tapétát ilyenkor célszerű eltávolítani, megoldható ugyan, hogy Esterházy-kockás textilminta előtt ficánkoljanak a halacskaik, de ez azért mégiscsak túlzás. Helyénvalóbb, ha mélykék háttérszínt állítunk be, az előtt a trópusi halak fölöttébb dekoratívan festenek, időnként egy-egy teáskanna is felbukkan közöttük, továbbá egy piros sőtartó meg egy telefonfülke, mindezek roppant virgoncan úszkálnak az ablakok mögött, és igen szívderítő látványt nyújtanak. Sajnos, a shareware-változat halszerkesztőjében ki van kapcsolva a mentési opció, így a halakat továbbra is főzni vagy sütni fogom, nem pedig szerkeszteni, de ne legyünk maximalisták, így szép az egész, ahogy van.

Váncsa István

Megbízható és dinamikus

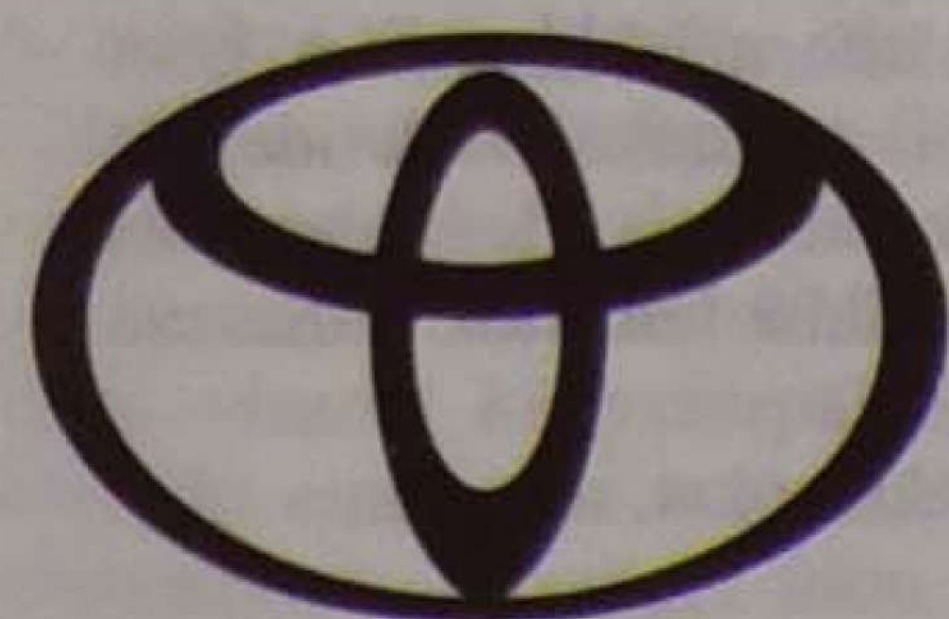
Egy vérbeli vállalkozó érkezésekor az első pillanatban érezni magabiztosságát. Barátai, de ellenfelei is elismeréssel beszélnek eredményeiről, rátermettségéről. Életeleme a siker, az eredeti megoldások keresése. Dinamikus egyénisége már akkor megérint, amikor kilép autójából.

Az autóból, ami nem más, mint egy Toyota Carina E. Elegáns megjelenésű, áramvonalas formájú. Erős, 16 szelepes, injektoros motorja alig hallhatóan működik. Kiemelkedően alacsony fogyasztású, katalizátoros, környezetbarát konstrukció. Biztos útfekvésű, könnyedén kormányozható – egyszóval olyan, mint tulajdonosa: dinamikus és rendkívül megbízható.

A gyár 3 év vagy 100.000 km garanciát vállal autóiára.

MÁRKAKERESKEDŐK LISTÁJA:

- CAR-IMP 1026 Budapest, Pasaréti út 2-4.
Tel: 156-6573, 156-6458 Fax: 156-7819
- MACROTECHNIKA 1146 Budapest, Dózsa György út 19.
Tel: 142-9197 Tel / fax: 142-4278
- MED-CAR 1052 Budapest, Károlyi krt. 26.
Tel: 117-6741, Tel / fax: 117-6619
- IBUSZ-TOYOTA TSUSHO KFT. 1107 Budapest, Szállás u. 20-22.
Tel: 157-2922, 157-2073 Fax: 157-2068
- SAKURA KFT. 1033 Budapest, Szőlőkert u. 1.
Tel: 188-2342 Fax: 133-8934, 167-1481
- M3 AUTÓKERESKEDELMI KFT. 1150 Budapest, Gábor Áron u. 142.
Tel: 271-8613 Fax: 271-8813
- ÚJVÁRI ÉS ÚJHELYI KFT. 4225 Debrecen-Józsa, Szentgyörgyfalvi út
Tel / fax: 06-52-86276
- T.K.T. JÁRMŰKERESKEDELMI KFT. 3300 Eger, Rákóczi út 48/a.
Tel: 06-36-326619 Fax: 06-36-320116
- TWIN MÁRKAKERESKEDŐ 9027 Győr, Puskás T. u. 2.
Tel / fax: 06-96-25600
- MIKROTECHNIKA 6800 Hódmezővásárhely, Kutasi u. 12.
Tel: 06-62-341628 Fax: 06-62-342352
- KOTO AUTÓHÁZ KFT. 7400 Kaposvár, Zöldfa u. 58.
Tel: 06-82-11456 Fax: 06-82-177772
- NÉGYKERÉK AUTOCENTRUM GMK. 3533 Miskolc, Lorántffy Zs. u. 49.
Tel / fax: 06-46-379010 Fax: 06-46-379826
- KOVACS PÉTERNÉ 2200 Monor, 4-es főút 35.km.
Tel / fax: 06-60-41043
- KÖGÁZ 8801 Nagykanizsa, Zrínyi M. út 32.
Tel: 06-92-73180 Fax: 06-93-13077
- MEZŐTRADE SYSTEMS RT. 4400 Nyíregyháza, Szarvas u. 38.
Tel / fax: 06-42-15437
- AUTOQUALITAS KFT. 7627 Pécs, Engel J. u. 1/2.
Tel / fax: 06-72-25553
- SCHREER AUTÓHÁZ KFT. 7630 Pécs, Diósi út 1.
Tel / fax: 06-72-33651
- KAKUK JÓZSEF MAGYAR-OSZTRÁK KFT. 3100 Salgótarján, Tóstrand
Tel: 06-32-16646 Tel / fax: 06-32-11922
- AUTOSZOLG 2000 Szentendre, Pannónia út 1-3.
Tel: 06-26-12921 Fax: 06-26-10398
- DEMI-GROS-MÁHR AUTOCENTRUM KFT. 8000 Székesfehérvár,
József Attila u. 23. Tel: 06-22-316940, 06-22-327060 Fax: 06-22-323531
- AUTOFOKUSZ KFT. 9700 Szombathely, Lipp V. u. 9.
Tel: 06-94-14754 Fax: 06-94-13945

TOYOTA CARINA E

Leveszi a lábáról.